

چیروک

مدونہ نامہ

Omerbarznji78@yahoo.co.in

به ر له گه يشتنى نامەكەي جەنەرال كە هەمowan بە تاسەوە چاودەپوانيان دەكىد، بىيەندىگى بائى بە سەر ياندا كىيشابۇو، وەك چاودەپىيە فريياد رسىيەك بىكەن هەمowan چاوبان بېرىيۈوه ئەو رىيگايەخ خوار ئاوايلى نە ئاواچاوي ھەركە سىكىيان را بىمايتا يە هەستت بە ترس و نىيگە رانىيەكى زۇر دەكىد، نىيگە رافى چارەخنۇس و ئايىنده... بەرلە بلاپۇونە وهى ئەو پەتايە كەس نەبىرىي جەنەرالدا نەبۇو وەلى لە گەل داكەوتەن و بلاپۇونە وهى ئەو پەتايەدا، تەواوى دانىشتتووان جەنەرالپان بە فريياد رسىيەك دەهاتە پېش چاو، ئەو پەتايەي خەدريي بۇو قەرى دە خستە خەتكەوه، زۆربەي دانىشتتووان سەرەتە ئەنلىنى ئەو پەتايە يان دەكىرىيەه بۇ رۆحيانەتى فريياد كۆترباز، ئەو فرييادى بەرلە وهى لە لايەن شۇرۇش كىيە كانەنەوە گولە باران بىكىت: هەمowan بە گومانەنەوە لىپيان دەپوانى و بە كە سىكى نەمەك بە حەرام و ناپاڭ تىيى دەكە يشتن، ئەويش رقى لە خۇي و تەواوى خەلک دەبۈوه، وەلى لە سېيىدەيەكى ھاويندا، دەستە يەك لە شۇرۇش كىيە كان ھەلپىيان كوتايىه سەر مائى فريياد كۆترباز كەنەنەوە بەزۇر لە چىزىر چىكى دايىكە كزۇۋە كەيدا دەرييان ھىننا ئە و ژەنە جەنە كە فريياد كە سىكى ترى شاك نەدەبرەد، بە دەم كروزانەنەوە دەيگۈوت: - تۇخوا فريياد تاقانەم بۈكۈي دەبەن تۇخوا فريياد لى مەسىن، قورئانەكەي دەستى بە رز دەكەدەوو دەيگۈوت: - ئەگەر فريياد لى بىسىن... هەمۆرتان بەر نە فەرتى خودا دەكەون، هەمۆرتان لە ناودەچىن لە گەل و تى ئەم قىسانەدا فرمىيەك بە سەر روخسارىدا شۇلۇكەي بەست، چاودەكەنلى سۈور بۇونە وهى لە هوش چوو.

تا ددهمه و نیواره‌یه کی دره‌نگ، جگه له ورتهورت هیچ کسیک له باره‌ی چاره‌نووسی فریادی کوتربازه‌وه هیچی نه ده‌زانی، دایکی فریادیش به‌هه رکه‌سیک بگه‌یشتایه پیی دهوت گه‌ربینتوو کوره‌کم شتیکی به‌سربیت، هه‌موتوتان دهکه‌ونه به‌رنه‌فرهتی خودا، هه‌موان گالته‌هه‌یان به‌وجوهره قسانه دههات: نیواره‌یه کی دره‌نگ که په‌ردی تاریکی شه و به‌سهر سرووشتا دادرابووه، له دوله‌که‌ی خوار ناواییه و ده‌نگی چه‌ند ده‌ستربیزیک بیسترا هاواریک له مالی فریادی کوتربازه‌وه به‌رزبیووه، خه‌لکیکی زور ریانه سه‌ریان، پیره‌زنیه دایکی فریاد، به‌ده‌نکه‌که نووساوه‌وه دهیگوت: تکایه له یهنا جه‌ناره‌یه فریادی کورمدا منیشن نه‌هوزی نه‌فرهت لیکراو.

له دوای ئەم قىسانە گىيانى لە جەستە ماندوو شەكتەكى جىابۇوه وەلى چاوه سورور ھەنگەراوهەكانى ئىك نەدنا، وەك چاوهرۇانى دىدارى كەسىك بىت، هەندىك كەس پىيىمان وابوو ئىدى قىسەكانى پىيىزىنەك دىنەدى لەگەل كازىيەبە ياندا چەند كەسىك رووه ئەو دۆلە رۇيشتن كە ئۈوارە دەنگى تەقەكانى لېۋەھات، لەبن ئەو دوو دارەدا كە لە دۆلەكەدا بۇو جەنازەكە فريادي كۆتربازيان دۆزىيە، دۆلە رۇيشتن كە ئۈوارە دەنگى تەقەكانى لېۋەھات، لەبن ئەو دوو دارەدا كە لە دۆلەكەدا بۇو جەنازەكە فريادي كۆتربازيان دۆزىيە، سەرتاپاي بە خوين سورور بۇوبۇو، تەواوى جەستەي بەگولە كون كون كرابىبو، جەنازەكەيان بىردهەوە لەگەل جەنازەكە دايىكىدا كەنىيان كەردن و بېرىيارياندا ھەر لە جىيەدا بە خاكىيان بىسىئەن، ئەجىيەي فريادي كۆتربازى لى گولە باران كرابىبو، لەدواتى بە خاك سپارادنى ئەوان بۇ شەوهەكەي كەسانىيەك باسيyan لە نورىيەك دەكرد كە تەواوى دۆلەكە رۇش دەكردەوە، كەسانىيەكى تىريش باسيyan لەوە دەكرد كە دوو تارمايى دىئن و تەقە لە دەركىاي مالان دەدەن و ديار نامىيەن، ئەو كەسانەي ئەو تارمايىيەيان بىنى بۇو، گومانى ئەو يان دەكرد، ئەو رۇچيانەتى فريادي كۆتربازوو دايىكى بىت، لە دواى چەند ھەفتەيەك ئەو مەفرەزەيەي فرياديyan گولە باران كەرساتىيەن نادىاردا لەناو چوون، هەندىك كەس پىيىمان وابوو يەكىك لە شۇرۇش كىيەكەن ناپاکى كردووه و لەكانتى پاسەوانىيەتى خۇيدا ھەقلەكەنى گولە باران كردووه دواخر خۇي تەسلیم بە جەغەرال كردووه: كەسانىيەك دېكەيش لەناوچوونى ئەو مەفرەزەيەيان دەكىيەيەو بۇ ئەفرەتى خۇوداو پەسەند كەردىنى نزاكانى پىرە ژنەكە لەلايەن خوداوه.

جهنمازه کانیان ترس و دله خورپهی له لای خه لکی ناوایی زیاتر ده کرد، که مکس هه بتو بولیریت له نزیک نه و جهنازانه وه گوزدر بکات، نهوانه یشی بهویدا گوزدریان دمکرد دووچاری په تایه کی کوشنده دههاتن، خوبین له دم و لوت و گوچکه یانه وه دههاته دهروه، هر نه و خوبینه خویان دبووه گیانداریکی درنده، گیانداریک له شیوهدا له مشک دهچو وه له قه بارهدا هیندنه پشیله یکی لی دههات، نه و گیانداره دهکه وته ویزه ده مروعه کان و هه مو گوشته که ده خواردو و نیشکه که یشی دکراندهوه: هر که سیک بهویدا گوزدری بکرادیه دبووه خواردنی نه و گیاندارانه،

نه گه ل گه یشتني نامه که جهنه رالدا، تهواوی خه لکی ناوایی له دهوری یهک کوبونه وه له چاودروانی نه و دابوون که سیک زهرفی نامه که هه لچری و نامه که بخوبینه وه، نهوان پییان وابو نه و نامه وه ده توانيت تهواوی کیشه که جهنه رال ژیان چاره سه رکات، کم کم کس هه بتو بیری به لای نه و دا بچیت... به بچونی جهنه رال ژیان تاقیگه یکه وه له تاقیگه یهدا ده بیت که سانیک بینه قورباغی له پیناو گه یشن به ناما نجه کاندا، له سه رهتای نامه که دیدا ٹاموزگاری نه وه کربوون له پیناو ٹاما نجه پیروزه کاندا ٹاما مدین بینه قورباغی، هه موان به گومانه وه دهیان رو ایه نه و بچوونه جهنه رال، نه ویک له پیناو هینانه دی خه و نه کانیدا مه مله که تیکی خا پور ده کردو، چیزیکی زوری له کوشتنی دیله کان ده بینی، گه لیک جار برهنه کوشتنیان دهست و قاچی ده بیرینه وه سه رهه ستانه ده بیرانیه نه و فواره خویمه له جهسته نه تک کراوی قورباغیه کان درووست دبووه، هه ندیک جاریش ده بیهک به گیانی به نزینی دیله کاندا ده رشت و دواتر گری تیبیه رده دان... سه رشیتانه له دادیمه نی گیان سپاردنیان راده ماو ده دیاهه قاچای پیکه دین، کم کم کس هه بتو له باره دلره قی و بینه زدی جهنه رال نه وه چهند چیزکی نه بیستیت، زور له دایکان بمناوه هینانی جهنه رال منداله کانیان ده تساند... نه گه رچی له دلی هیج که سیکدا خوش ویست نه بتو، وه نه ویسنه که بمه دیواری زوریه یه کانه وه هه تو اسرا بو: له به شیکی نامه که دیدا نه وه دیه بدره ده خسته وه که که سیک له شوشکیه کان هه ٹاله کانی گوله باران کرببیت و پاشان ته سلیم به و بوبیته وه، گومانی نه وه دبووه له یه کیک له و کانیانه دا ناویان خواربیته وه که ناووه که ژه راوی کراوه، گه لیک که س چیزکی مردنی دا پیهه فریادی کوتربازیان بیستبوو، فاتمی تاقانه نه و پیره زنده له نیوشه ویکی دره نگدا کاتیک ده چیت بو کانی تارما یه کی سپی ده بینیت له کانیه که دیتهدور... به پرتاوه شپرزیی بده ده ماله وه هه لذیت، بدی نه وه ناویک بو داوه بدانه ده تا ده گاته بدر درگای ماله وه هه لذیت زور به شپرزیی ده که ویته ده رگا که نیده که نه وه ده بینن له هوش خوی چووه، باوهشی پیاده که ن و هه سه رجیگای خه و تنه که پالی ده خهن، پاش چهند ساتیک که هوشی به برد دلته وه جگه نه وه له ببر خویه وه دلیت: (خیوبوو... خیوبوو... خیوبوو) هیچی دیکه لینای بیستیت توشی له رزوو تایه کی قورس ده بیت له روزی سیهه مدا گیان له دهست ده دات، له دوای مردنی فاتمی تاقانه چیز شه وان که س نه ده چووه سه رکانی، له وه ده تساند نه گه رچنه سه رکانی خیوه که دستیان لی بوده شینی؟! هه ریزیه گومانی نه دیان دکرد خیوی کانیه کان دستیان له و پوله تیکوش ره و دشاندیتی!.

زور که س پییان وابو نامه که جهنه رال نه و ترس و گومانانه ده رهونیتیه وه له و په تا کوشندیه رزگاریان ده دات، وه نه گه ل خوبیندنه وه نامه که دا که شیکی ترسناکتر دلی هه موانی داگیر کرد، نه و نامه یه ناشکرای دمکرد هه مو نه و رودا و نه روویاندا تاقیکردنده وه یه که چه که کوکوژه کانه، جهنه رال ناماژه به وه دابوو... که ده بیت له پیناو به دهست هینانی هه ندیک شتدا قورباغی به روزرست بدهین، نه و نیمهه وک مشکی تاقیگه کان ده بینی، نهوانه نامه که یان خوبندبووه جگه له هه لاتن هیج ریکه چاره یه کیان شک نه ده برد، هه لاتن ته نه ریگایدک بو بزگار بون له و په تا کوشندیه... نه و په تایه تاک و تهرا خه لک لیپی در باز بوبون، زوریک نهوانه که پییان وابو به هه لاتن ده تو ان خویان پیاریز نه هستیان به گرم دههاتنی له شیان دمکرد و سه ریان قورس ده ببوو ده که و تنه هیلنچ دان و رشانه وه، نه مانش نیشانه سه ره کیبیه کانی نه و په تایه بوبون.

چهند که سیک نهوانه پییان وابو به هه لاتن ده تو ان خویان رزگار بکهن رویان ده کرده نه و دارستانه چرهی پشت ناوایی، وه نه وه روی بکرادیه ته نه و دارستانه نه ده گه رایه وه زوریه نهوانه به نزیکی نهوانه به نزیکی نهودارستانه دا گوزدریان کرببوا باسی ترسناکی نه و گوزدریان دمکرد، هه ندیکیش باسیان له بینیتی تارما یه کی سپی دمکرد، دیان وت نه و تارما یانه خیون... هر بزیه نه و دارستانه یان ناونابو دوئه خیوه: که مکس هه بتو له باره ده که وه زور که سه وه ده گیردایه وه چیزکی مه رگی کازمی و ده نوش بوبو، کازمی و ده نوش یه کیک بوبو له گه نجه نازاو بیوره کانی ناوایی، به هه جوامییری و له خو بردوبیه وه زوریه خه لکی ناوایی خوشیان ده دیست، بوبه پیشیان ده دوت کازمی و ده نوش، نه و کچه خوشی ده دیست ناوی و ده نوش بوبو نه و کچه به زن زرا و قدم باریک و چاوشینه، نه و کیزه تاقانه یه تهواوی

جاحیلان به بینی نمود و حمیران دبوون، کارمی و نهاده شد له قرچه قرقی نیوهریمه کی هاویندا ده چیته سر نهاده کانیه و له حجه زده که میدا مه له دهکات، له کاتی مه له کردنا هه است به تیپه رینی چهند تارما بیه کی سپی دهکات به ته نیشت کانیه که دا، چهند ساتیک دواي نهاده ترسیکی زور ناخی داگیر دهکات و رهندگی سپی ده بیت، کاتیک ده گاته ماله و چهشنه دا پیردی فریادی کوترباز توشه له رزیکی کوشنده ده بیت: دواي چهند کاتشیمیریک گیان ده سپیریت، نهاده که یان شتبو باسیان له چهند جینده ساتیک ده کرد که به پشتی کارمی و نهاده شده بود و جینده ستانه یان ده گیرایه و بُ نهاده که خیوه کان دهستیان لی و شاند بیت.

تا دههات مه مله که ت چوْل و خاموشتر ده بود، ته اوی بوبو به نورد وو کرم، که سیک نه بود ته مرمه کان به خاک بسپیریت.. نهاده چهند که سه یشی مابوون له که ناره کانی مه رگدا چاوه پی فریاد رسیکیان ده کرد، چهند رال له سه ریازگه که يدا نهاده که سه یشی تنجیبانه راده ما که له برگی گوشاره که ده ردهستیدابوو، نهاده تا پرده که يدا ده بینیت، چهند رال نیگا کانی ده گویزیته و بُ سر وینه که سه ریازگه سه ریازه کان راده چله کیتیت.. پاش چهند ساتیک خاموشی بالی به سه ریازگه که دا ده کیشیت.